

“मीठे बच्चे- बेहदको बाबा आउनु भएको छ तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानले शृंगार गर्न, उच्च पद पाउनु छ भने आफूलाई सदा शृंगार गरिराख ।”

प्रश्न:- कुन बच्चाहरूलाई देखेर बेहदका बाबा धेरै खुशी हुनुहुन्छ ?

उत्तर:- जुन बच्चाहरू सेवाको लागि सदा तयार रहन्छन्, अलौकिक र पारलौकिक दुवै बाबालाई पूरा अनुसरण गर्छन्, ज्ञान-योगले आत्मालाई शृङ्गार गर्छन्, पतितलाई पावन बनाउने सेवा गर्छन्, यस्ता बच्चाहरूलाई देखेर बेहदका बाबालाई धेरै खुशी हुन्छ । बाबाको चाहना छ- मेरा बच्चाहरूले मेहनत गरेर उच्च पद पाऊन् ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरू प्रति भन्नुहुन्छ- मीरा-प्यारा बच्चाहरू ! जसरी लौकिक पितालाई बच्चा प्यारो लाग्छ, त्यसैगरी बेहदको बाबालाई पनि बेहदको बच्चाहरू प्यारो लाग्छ । पिताले बच्चाहरूलाई शिक्षा, सावधानी दिनुहुन्छ- बच्चाहरूले उच्च पद पाऊन् । यो नै पिताको चाहना हुन्छ । बेहदको बाबाको पनि यो इच्छा रहन्छ । बच्चाहरूलाई ज्ञान र योगको गहनाले शृंगार गर्नुहुन्छ । तिमीलाई दुवै बाबाले धेरै राम्रोसँग शृंगार गर्नुहुन्छ ताकि बच्चाहरूले उच्च पद पाऊन् । जसले राम्रोसँग पुरुषार्थ गर्छन्, उनीहरूलाई देखेर अलौकिक बाबा पनि खुशी हुनुहुन्छ भने पारलौकिक बाबा पनि खुशी हुनुहुन्छ । गायन पनि छ- पितालाई अनुसरण गर । त्यसैले दुवैलाई अनुसरण गर्नु छ । एक हुनुहुन्छ रूहानी बाबा, दोस्रो फेरि हुनुहुन्छ यी अलौकिक बाबा । पुरुषार्थ गरेर उच्च पद पाउनु छ ।

तिमी जब भट्टीमा थियौ तब सबैको ताज सहितको फोटो निकालिएको थियो । बाबाले त सम्झाउनु भएको छ- लाइटको कुनै ताज त हुँदैन । यो एक निशानी हो पवित्रताको, जुन सबैलाई दिनुहुन्छ । यस्तो होइन, कुनै सफेद रंगको ताज हुन्छ । यो एक पवित्रताको निशानी सम्झाइएको हो । पहिले शुरूमा तिमी रहन्छौ सत्ययुगमा । तिमी नै थियौ नि । बाबा पनि भन्नुहुन्छ- आत्मा र परमात्मा धेरै कालसम्म अलग रहे । तिमी बच्चाहरू नै सबैभन्दा पहिले आउँछौ फेरि पहिले तिमी नै जानु छ । मुक्तिधामको गेट पनि तिमीले खोल्नु छ । तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले शृंगार गर्नु हुन्छ । माइतीघरमा साधारण भेषमा रहन्छन् । यस समय तिमी पनि साधारण रहनु छ । न उच्च, न नीच । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- साधारण तनमा प्रवेश गर्छु । कुनै पनि देहधारीलाई भगवान् भन्न मिल्दैन । मनुष्यले मनुष्यको सद्गति गर्न सक्दैन । सद्गति त गुरुले नै गर्नुहुन्छ । मनुष्यले ६० वर्षपछि वानप्रस्थ लिन्छन् फेरि गुरु लिन्छन् । यो चलन पनि अहिलेको हो जुन फेरि भक्ति मार्गमा चल्छ । आजकल त सानो बच्चाहरू पनि गुरु गराउँछन् । हुन त वानप्रस्थ अवस्था भएको हुँदैन तर अचानक मृत्यु भइदिन्छ नि यसैले बच्चाहरूलाई पनि गुरु गराउँछन् । जसरी बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सबै आत्माहरू हो, हक छ वर्सा पाउने । उनीहरूले त भनिदिन्छन् गुरु विना मुक्ति मिल्दैन अर्थात् ब्रह्ममा लीन हुँदैनौ । तिमी त लीन हुनु छैन । यी भक्ति मार्गका शब्द हुन् । आत्मा त तारा जस्तै बिन्दु छ । बाबा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ । त्यस बिन्दुलाई नै ज्ञान सागर भनिन्छ । तिमी पनि सानो आत्मा हो । त्यसमा सारा ज्ञान भरिन्छ । तिमीले पूरा ज्ञान लिन्छौ । पास विद अनर हुन्छौ नि । यस्तो होइन, शिवलिंग कुनै ठूलो छ । जति ठूलो आत्मा छ त्यति नै ठूलो परम आत्मा हुनुहुन्छ । आत्मा पार्ट बजाउन परमधामबाट आउँछ । बाबा भन्नुहुन्छ- म पनि त्यहीँबाट आउँछु । तर मेरो

आफ्नो शरीर छैन । म रूप पनि हुँ र बसन्त पनि हुँ । परम आत्मा रूप हुनुहुन्छ, उहाँमा सारा ज्ञान भरिएको छ । ज्ञानको वर्षा बर्साउनुहुन्छ त्यसैले सबै मनुष्य पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा बन्छन् । बाबाले गति सद्गति दुवै दिनुहुन्छ । तिमी सद्गतिमा जान्छौ, बाँकी सबै आत्माहरू गतिमा अर्थात् आफ्नो घरमा जान्छन् । त्यो हो प्यारो घर । आत्माले नै यी कानद्वारा सुन्छ । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरू फर्केर जानु छ, त्यसको लागि पवित्र अवश्य बन्नु छ । आत्मा पवित्र भए विना फर्केर जान सक्दैन । म सबैलाई लिएर जान आएको छु । आत्माहरूलाई शिवको बरियाँत भनिन्छ । अहिले शिव बाबाले शिवालयको स्थापना गरिरहनु भएको छ । फेरि रावणले आएर वेश्यालय स्थापना गर्छ । वाम मार्गलाई वेश्यालय भनिन्छ । बाबाको पासमा धेरै बच्चाहरू छन् जो विवाह गरेर पनि पवित्र रहन्छन् । संन्यासीहरूले त भन्छन्— यो हुन सक्दैन, जो दुवै सँगसँगै रहन सक्नु । यहाँ सम्झाइन्छ— यसमा आमदानी धेरै छ । पवित्र रहनाले २१ जन्मको राजधानी मिल्छ । त्यसैले एक जन्म पवित्र रहनु कुनै ठूलो कुरा कहाँ छ र । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी काम चितामा बसेर बिल्कुलै कालो बनेका छौ । कृष्णको लागि पनि भन्छन्— गोरो र कालो, श्याम सुन्दर । यो ज्ञान यस समयको हो । काम चितामा बस्नाले कालो बनेका छौ । फेरि उनलाई गाउँको छोरा पनि भनिन्छ । वास्तवमा थिए नि । कृष्ण त हुन सक्दैन । यिनको नै धेरै जन्मको अन्तमा बाबाले प्रवेश गरेर गोरो बनाउनु हुन्छ । अहिले तिमीलाई एक बाबालाई नै याद गर्नु छ । बाबा ! हजुर कति प्यारो हुनुहुन्छ, कति मीठो वर्सा दिनुहुन्छ । हामीलाई मनुष्यबाट देवता, मन्दिर लायक बनाउनु हुन्छ । यस्तो-यस्तो आफूसँग कुरा गर्नु छ । मुखले केही बोल्नु छैन । भक्ति मार्गका हजुर माशूकलाई कति याद गर्दै आयौं । अहिले हजुर आएर मिल्नु भएको छ । बाबा हजुर त सबैभन्दा प्यारो हुनुहुन्छ । हजुरलाई हामी किन याद नगर्ने ? हजुरलाई प्रेमको सागर, शान्तिको सागर भनिन्छ । हजुरले नै वर्सा दिनुहुन्छ, बाँकी प्रेरणाले केही पनि मिल्दैन । बाबाले त सम्मुखमा आएर तिमी बच्चाहरूलाई पढाउनु हुन्छ । यो पाठशाला हो नि । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु । यो राजयोग हो । अहिले तिमीले मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूल वतनलाई जानिसकेका छौ । यति सानो आत्माले कसरी पार्ट खेल्छ । हो पनि बनिबनाउ । यसलाई भनिन्छ अनादि-अविनाशी विश्व ड्रामा । ड्रामा घुमिरहन्छ, यसमा संशयको कुनै कुरा छैन । बाबाले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ, तिमी स्वदर्शन चक्रधारी हो । तिम्रो बुद्धिमा सारा चक्र घुमिरहन्छ । त्यसबाट तिम्रो पाप काटिन्छ । बाँकी कुनै कृष्णले स्वदर्शन चक्र चलाएर हिंसा गरेको होइन । वहाँ त न लडाईको हिंसा हुन्छ, न काम कटारी चल्छ । डबल अहिंसक हुन्छन् । यस समयमा तिम्रो ५ विकारसँग युद्ध चल्छ । बाँकी अरू कुनै युद्धको कुरा होइन । अब बाबा हुनुहुन्छ सर्वोच्च, फेरि सर्वोच्च यी लक्ष्मी-नारायणको वर्सा । यस्तै उच्च बन्नु छ । जति तिमी पुरुषार्थ गर्छौ उति उच्च पद पाउँछौ । कल्प-कल्प तिम्रो पढाइ उही रहन्छ । अहिले राम्रो पुरुषार्थ गर्छौ भने कल्प-कल्प गरि नै रहन्छौ । शारीरिक पढाइले त्यति ठूलो पद मिल्न सक्दैन, जति रूहानी पढाइले मिल्छ । सबैभन्दा उच्च यी लक्ष्मी-नारायण बन्छन् । यी पनि हुन् त मनुष्य नै तर दैवीगुण धारण गर्छन् यसैले देवता भनिन्छ । बाँकी ८-१० हातवाला कुनै हुँदैन । भक्तिमा साक्षात्कार भयो भने धेरै रुन्छन्, दुःखमा धेरै आँसु बगाउँछन् । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ— आँसु आयो भने फेल । अम्मा मरे तो भी हलुला खाओ.... आजकल त बम्बईमा कुनै बिमारी हुँदा वा मर्दा बी.के. लाई बोलाउँछन्—

आएर शान्ति दिनुहोस् । तिमीले सम्भाउँछौ- आत्माले एउटा शरीर छोडेर अर्को लियो, यसमा के हुन्छ । रुनाले के फायदा । भन्छन्- यसलाई कालले खायो... यस्तो कुनै चीज हुँदैन । यो त आत्माले आफैं शरीर छोड्छ । आफ्नो समयमा शरीर छोडेर भाग्छ । बाँकी काल कुनै चीज हुँदैन । सत्ययुगमा गर्भ महल हुन्छ, सजायको कुरा हुँदैन । वहाँ तिम्रो कर्म अकर्म हुन्छ । माया नै हुँदैन जसले गर्दा विकर्म होस् । तिमी विकर्माजीत बन्छौ । सबैभन्दा पहिले विकर्माजीत सम्बत् चल्छ, फेरि भक्ति मार्ग शुरू हुन्छ अनि राजा विकर्म संवत् शुरू हुन्छ । यस समयमा जुन विकर्म गरेका छौ त्यसमाथि जित पाउँछौ, नाम राखिन्छ विकर्माजीत । फेरि द्वापरमा विकर्म राजा हुन्छ, विकर्म गरिरहन्छन् । सियोमा यदि खिया लागेको छ भने चुम्बकले तान्दैन । जति पापको खिया निस्कदै जान्छ त्यति चुम्बकले तान्छ । बाबा त पूरा पावन हुनुहुन्छ । तिमीलाई पनि योगबलले पवित्र बनाउनु हुन्छ । जसरी लौकिक पिता पनि बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुन्छन् नि । बेहदको बाबा पनि बच्चाहरूको सेवा देखेर खुशी हुनुहुन्छ । बच्चाहरूले धेरै मेहनत पनि गरिरहेका छन् । सेवामा त सधैं तयार रहनु छ । तिमी बच्चाहरू हौ पतितहरूलाई पावन बनाउनेवाला, ईश्वरीय मिशन । अहिले तिमी ईश्वरीय सन्तान हौ, बेहदको बाबा हुनुहुन्छ र तिमी सबै भाइ-बहिनी हौ । बाँकी, अरू कुनै सम्बन्ध छैन । मुक्तिधाममा हुन्छौ नै बाबा र तिमी आत्माहरू भाइ-भाइ । फेरि तिमी सत्ययुगमा जान्छौ भने वहाँ हुन्छ एउटा छोरा, एउटी छोरी । यहाँ त धेरै सम्बन्ध हुन्छन्- चाचा, काका, मामा.... आदि ।

मूलवतन त हो नै प्यारो घर, मुक्तिधाम । त्यहाँ जानको लागि मनुष्यले कति यज्ञ तप आदि गर्छन् तर फर्केर त कोही पनि जान सक्दैन । गफ धेरै गर्छन् । सर्वको सद्गति दाता हुनुहुन्छ नै एक । दोस्रो कोही छैन । अहिले तिमी छौ संगमयुगमा । यहाँ छन् धेरै मनुष्य । सत्ययुगमा त धेरै कम रहन्छन् । स्थापना फेरि विनाश हुन्छ । अहिले धेरै धर्म भएको कारणले कति हंगामा छ । तिमी १०० प्रतिशत पावन थियौ । फेरि ८४ जन्मपछि १०० प्रतिशत पतित बन्छौ । अहिले बाबा आएर सबैलाई जगाउनुहुन्छ । अब जाग, सत्ययुग आइरहेको छ । सत्य बाबाले नै तिमीलाई २१ जन्मको वर्सा दिनुहुन्छ । भारतवर्ष नै सचखण्ड बन्छ । बाबाले सचखण्ड बनाउनु हुन्छ, भूटखण्ड फेरि कसले बनाउँछ ? ५ विकार रूपी रावणले । रावणको कति ठूलो पुतला बनाउँछन् फेरि त्यसलाई जलाउँछन् किनकि यो हो नम्बरवन दुस्मन । मनुष्यहरूलाई यो थाहा छैन- कहिलेदेखि रावणको राज्य शुरू भएको हो ? बाबाले सम्भाउनु हुन्छ- आधाकल्प हुन्छ रामराज्य, आधाकल्प हुन्छ रावण राज्य । बाँकी रावण कुनै मनुष्य होइन, जसलाई मार्नु परोस् । यस समयमा सारा दुनियाँमा रावण राज्य छ, बाबा आएर राम राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ, फेरि जय-जयकार हुन्छ । वहाँ सदा खुशी रहन्छ । त्यो हो नै सुखधाम । यसलाई भनिन्छ पुरुषोत्तम संगमयुग । बाबा भन्नुहुन्छ- यस पुरुषार्थले तिमी यो बन्नेवाला छौ । तिम्रो चित्र पनि बनाइएको थियो, धेरै आए, फेरि सुनन्ती, कथन्ती भागन्ती भए । बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई धेरै प्यारसँग सम्भाउनु हुन्छ । पिता, टिचरले प्यार गर्छन् गुरुले पनि प्यार गर्छन् । सद्गुरुको निन्दकले मुक्ति पाउँदैन । तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने खडा छ । ती गुरुहरूको पासमा त लक्ष्य-उद्देश्य केही पनि हुँदैन । त्यो कुनै पढाइ होइन, यो त पढाइ हो । यसलाई भनिन्छ युनिभर्सिटी कम हस्पिटल, जसबाट तिमी सदा निरोगी, सम्पन्न बन्छौ । यहाँ त छ नै भुट, गाउँछन् पनि भूटो काया.... सत्ययुग हो सचखण्ड । वहाँ त हीरा जुहारतको महल

हुन्छन्। सोमनाथको मन्दिर पनि भक्ति मार्गमा बनाएका हुन्। कति धन थियो जुन पछि मुसलमानले आएर लुटे। ठूला-ठूला मस्जिद बनाए। बाबाले तिमीलाई अथाह खजाना दिनुहुन्छ। शुरुदेखि नै तिमीलाई सबै साक्षात्कार गराउनु भएको छ। अल्लाह अबलदीन बाबा हुनुहुन्छ नि। पहिलो मुख्य धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यो हो दैवी राज्य। जुन धर्म छैन त्यो फेरि स्थापना हुन्छ। सबैले जान्दछन्— प्राचीन सत्ययुगमा यिनको राज्य थियो, देवताहरू भन्दा उच्च कोही हुँदैन। दैवी राज्यलाई नै स्वर्ग भनिन्छ। अहिले तिमीले जान्दछौ फेरि अरूलाई बताउनु छ। सबैलाई कसरी थाहा होस् जुन फेरि कसैले यस्तो गुनासो नगरुन्— हामीलाई थाहै भएन। तिमीले सबैलाई बताउँछौ फेरि पनि बाबालाई छोडेर जान्छन्। यो इतिहास दोहोरिनु नै छ। बाबाको पासमा आउँछन् भने बाबा सोध्नुहुन्छ— पहिले कहिले मिलेका छौ ? भन्छन्— हो बाबा ५ हजार वर्ष पहिले हामी मिल्न आएका थियौं। बेहदको वर्सा लिन आएका थियौं, कसैले आएर सुन्छन्, कसैलाई ब्रह्माको साक्षात्कार हुन्छ भने त्यो याद रहन्छ। फेरि भन्छन्— हामीले त यही रूप देखेका थियौं। बाबा पनि बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ। तिम्रो अविनाशी रत्नले भोली भरिन्छ नि। यो हो पढाइ। ७ दिनको कोर्स गरेर फेरि जहाँ रहेर पनि मुरलीको आधारमा चलन सक्छौ। ७ दिनमा यति सम्झाइन्छ, जसबाट फेरि मुरली बुझ्न सक्छौ। बाबाले त बच्चाहरूलाई सबै रहस्य राम्रोसँग सम्झाइरहनु हुन्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलध्ने बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) स्वदर्शन चक्र घुमाउँदै पापलाई भस्म गर्नु छ, रूहानी पढाइद्वारा आफ्नो पद श्रेष्ठ बनाउनु छ। कुनै पनि परिस्थितिमा आँसु बगाउनु हुँदैन।
- २) यो वानप्रस्थ अवस्थामा रहने समय हो, त्यसैले यहाँ धेरै साधारण भेषमा रहनु छ। न धेरै उच्च, न धेरै नीच। फर्केर जानको लागि आत्मालाई सम्पूर्ण पावन बनाउनु छ।

वरदानः— स्वयंलाई विश्व सेवाप्रति अर्पित गरेर मायालाई दासी बनाउने वाला सहज सम्पन्न भव अब आफ्नो समय, सर्व प्राप्तिहरू, ज्ञान, गुण र शक्तिहरूलाई विश्वको सेवाार्थ समर्पित गर। जुन संकल्प उठ्छ चेक गर— विश्व सेवाप्रति छ ? यसरी सेवाप्रति अर्पित भयौ भने स्वयं सहज सम्पन्न हुनेछौ। सेवाको लगनमा साना-ठूला पेपर्स वा परीक्षा स्वतः समर्पण हुन्छन्। अनि मायाबाट आत्तिदैनौ, सदा विजयी बन्ने खुशीमा नाचिरहन्छौ। मायालाई आफ्नो दासी अनुभव गछौं। स्वयं सेवामा समर्पित भयौ भने माया स्वतः समर्पित हुन्छ।

स्लोगनः— अन्तर्मुखताद्वारा मुखलाई बन्द गन्यौ भने क्रोध समाप्त हुन्छ।